

[Poulsgaard]

sidst, og deri er jo indbygget en arbejdstidsforkortelse. Vi må konstatere – hvis jeg hørte rigtigt, det var lidt svært at høre ministeren lige i starten – at for 70 pct. af de offentligt ansatte er spisetiden medregnet i arbejdstiden, sådan forstod jeg det. De skulle godt nok være til rådighed på arbejdspladsen, men de har reelt en halv times spisepause, som de får løn for.

Det er vel også sådan – hvis ellers min skole-regning slår til – at når den arbejdstidsforkortelse, som er indeholdt i den overenskomst, der er gældende nu, er slået igennem, har vi en stor, stor gruppe, der allerede da har sikret sig 35 timers arbejdsuge

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg skal kun gøre opmærksom på, at den regel, jeg omtalte i mit første svar, om mulighederne for betalt pause er en gammel aftalt regel fra 1970'erne. Det har ikke noget med de senest indgåede overenskomster at gøre.

Så er det korrekt, som hr. Poulsgaard nævner det, at når de 37 timer i 1990 er slået helt igennem, vil den gruppe af offentligt ansatte, vi her taler om, kunne passere 35-timers-grænsen; så vil dens arbejdstid nok ligge på lidt under 35 timer om ugen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Glistrup: spm. nr. S 260

J. K. Hansen: spm. nr. S 271

Erik B. Smith: spm. nr. S 286

Behnke: spm. nr. S 287

Hanne Thanning Jacobsen: spm. nr. S 290

Preben Møller Hansen: spm. nr. S 298, 308, 326 og 327

Leif Hermann: spm. nr. S 300, 332 og 367

Jytte Andersen: spm. nr. S 301 og 306

Poulsgaard: spm. nr. S 305 og 329

Jens Thoft: spm. nr. S 309

Agerschou: spm. nr. S 312, 319–321, 349, 350 og 353

Jørgen Tved: spm. nr. S 314 og 328

Torben Lund: spm. nr. S 316

Birthe Hansen: spm. nr. S 317

Bernhard Baunsgaard: spm. nr. S 318

Stillinger: spm. nr. S 322 og 323

Lissa Mathiasen: spm. nr. S 325

Steenholdt: spm. nr. S 333, 344 og 345

Riishøj: spm. nr. S 334

Anders Poulsen: spm. nr. S 335

Henning Nielsen: spm. nr. S 338

Carsten Andersen: spm. nr. S 340

Sonja Mikkelsen: spm. nr. S 341

Dorte Bennedsen: spm. nr. S 342

Pelle Voigt: spm. nr. S 346

Ole Espersen: spm. nr. S 348

Trøjborg: spm. nr. S 354

Kurt Frederiksen: spm. nr. S 356

Bakholt: spm. nr. S 357

Ivar Nørgaard: spm. nr. S 363

Spm. nr. S 260

Til *skatteministeren* (25/11 87) af:

Glistrup (FP):

»Hvilke konsekvenser får landsretsdommen i sagen Heidi Petersen kontra Skatteministeriet?«

Begrundelse

Hjemmehjælper Heidi Petersen opnåede for nylig ved en landsretsdom ret til et driftsudgiftsfradrag på ca. 3.200 kr. om året, og hendes kollega Jonna Heede fik en tilsvarende ret.

Hvis man skulle tro, hvad skatteministeren har sagt i forbindelse med lovforslag nr. L 54 af 28. oktober 1987, vil ministeriet ikke slæbe de to hjemmehjælpere igennem en højesteretssags lidelser, uanset at der jo som sædvanlig står en milliardstærk fagbevægelse bag de to.

Imidlertid bevirker det vel, at mere end en snes tusinde hjemmehjælpere ud af de ca. 32.000, vi har i alt, vil kunne kræve tilsvarende fradrag både tilbage i tiden over mange, mange år og frem i tiden, således at det offentlige – og det vil sige de øvrige skatteydere – kommer til at gå glip af hundredvis af millioner kroner, måske som følge af at skattevæsenet søger at score billige mediemæssige points på sin appelbegrænsningssnak, der, som eksemplet viser, ikke er særlig velfunderet i det virkelige liv.

Svar (4/1 88):